

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202409
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114202409.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky N. K., narodenej XX. XX. XXXX, bytom M. R. P. XXXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ulianko & partners, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, proti odporkyni T. Y. I., narodenej XX. XX. XXXX, bytom V. U. XXX/X, XXX XX X. X., v konaní o zaplatenie 7.747,72 € s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/154/2014 - 81 zo dňa 14. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 245,73 €, a to na účet jej právneho zástupcu Ulianko & partners, s. r. o., vedený v K., a. s., pobočka Z., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 7.747,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 02. 03. 2012 do zaplatenia z titulu ručenia, ako regresného nároku voči odporkyni.

Okresný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľka, ako ručiteľka plnila za odporkyňu a jej nebohého manžela, ako solidárne zaviazaných dlžníkov, dlh voči veriteľovi, Prvej stavebnej sporiteľni, a. s., v celkovej výške 8,247,72 €, na ktorý bola spolu s odporkyňou a jej nebohým manželom zaviazaná rozsudkami Okresného súdu Bratislava II č. k. 24Cb/48/2003-76 zo dňa 21. 11. 2006, 26Cb/295/2003-56 zo dňa 27. 10. 2005 a 26Cb/296/2003-75 zo dňa 09. 10. 2007, čím v rozsahu jej plnenia zanikol dlh ostatných dlžníkov. Odporkyňa uhradila navrhovateľke sumu 500,00 €. Pohľadávky veriteľa Prvej stavebnej sporiteľni a. s., za ktoré navrhovateľka ručila boli pohľadávkami voči manželom, dlžníkom, vzniknutými za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi odporkyňou a jej nebohým manželom, N. B., zomr. XX. XX. XXXX. Záväzky manželov vzniknuté za trvania manželstva, sú záväzkami solidárnymi, ktorých solidarita vyplýva z Občianskeho zákonníka a z právnej úpravy bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 147 ods. 1 v spojení s § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľ má tak podľa okresného súdu právo domáhať sa zaplatenia celej dlžnej sumy od ktoréhokoľvek manžela s tým, že uhradením veriteľovej pohľadávky jedným z manželov zaniká v uvedenom rozsahu aj veriteľova pohľadávka voči druhému manželovi. Zdôraznil, že na uvedenom charaktere pohľadávky nič nemení ani následné (po vzniku pohľadávky) zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, ani zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov smrťou jedného z manželov, a ani rozvod manželstva. Vyporiadanie spoločných dlhov medzi manželmi sa tak môže týkať iba vzájomných vzťahov medzi nimi, nemôže však zasahovať do práv tretích osôb

(veriteľov), ktorí nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Veriteľom tak zostávajú nedotknuté všetky ich práva voči obom manželom aj v prípade zániku a vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Z uvedených dôvodov nemohol okresný súd priznať úspech argumentácii odporkyne o tom, že spoločný dlh, ktorý vznikol za trvania manželstva prechádza po zániku manželstva a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po jednej polovici medzi bývalých manželov. Okresný súd nepriznal úspech ani ďalšej argumentácii odporkyne, ktorou namietala uplatnenie pohľadávky navrhovateľkou aj v dedičskom konaní po nebohom bývalom manželovi. Navrhovateľka sa ako veriteľka môže domáhať splnenia dlhu voči každému z bývalých manželov v plnej výške, čo vyplýva zo solidarity záväzku a podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto platí, že každý zo solidárnych dlžníkov zodpovedá za celú výšku dlhu. Navrhovateľke tak nič nebráni uplatňovať pohľadávku v celej výške voči každému z bývalých manželov osobitne s tým, že v rozsahu splnenia jedného z nich povinnosť druhého zanikne.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd vyvodil právny záver, že keďže navrhovateľka plnila ako ručiteľka dlh za odporkyňu a jej manžela ako solidárnych dlžníkov, v celkovej výške 8 247,72 €, nárok navrhovateľky bol voči odporkyni na náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi v zmysle ust. § 550 Občianskeho zákonníka dôvodný, po odpočítaní sumy 500 €, ktoré už navrhovateľke odporkyňa uhradila. Okresný súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel vrátane nároku na príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR 83/1995 Z. z., teda vo výške 9% ročne od 02. 03. 2012, (odo dňa nasledujúceho po uhradení pohľadávky veriteľovi za odporkyňu) až do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v prvostupňovom konaní.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie odporkyňa. Opätovne poukázala na to, že jej manželstvo s nebohým X. B. bolo rozvedené už dňa XX. XX. XXXX, a k právoplatnému rozhodnutiu o vyporiadaní BSM teda došlo ešte počas trvania manželstva. Odporkyňa si uplatnila uvedenú sumu v dedičskom konaní po nebohom N. B. a rovnakú sumu si taktiež uplatňuje aj voči nej. Nie je teda pravda, že sa zaviazala navrhovateľke platiť pohľadávky v mesačných splátkach po 500 € počnúc dňom 25. 07. 2014 ako to tvrdí navrhovateľka. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 113/2007, v ktorom vyslovil najvyšší súd stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti vrátane spoločných pohľadávok a dlhov. Navrhla preto, aby odvolací súd rozhodol s prihliadnutím na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedla, že jej odvolanie považuje za účelové a zavádzajúce, nemajúce oporu v skutkovom stave veci, ale ani v zákone. Zdôraznila, že ako ručiteľka, ktorá plnila za odporkyňu a jej nebohého manžela je oprávnená požadovať splnenie celého dlhu od druhého solidárneho dlžníka, ktorým je odporkyňa. Vyriešenie otázky, kto sa z dedičov po nebohom, a v akej miere aj s ohľadom na odporkyňou predložené rozhodnutie najvyššieho súdu (sp. zn. 2Cdo 113/2007), nie je preto podstatné. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 71/1997. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie odporkyne v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné a zaviazal odporkyňu k náhrade trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k najzásadnejším argumentom uvádzaným odporkyňou v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné :

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení

neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 36/2010). Okresný súd sa s každou jednotlivou námietkou odporkyne, na ktoré poukazovala tak na pojednávaní, ako aj vo svojich písomných podaniach aj v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia vysporiadal. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnom nároku navrhovateľky. Obsah odvolania je zhodný s vyjadreniami navrhovateľky pred prvostupňovým súdom, a preto aj samotné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k jej námietkam je úplné, teda aj pokiaľ ide o samotné odvolanie. Odporkyňa v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené prvostupňovým súdom.

Aj odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu spočívajúceho v tom, že každý zo solidárnych dlžníkov zodpovedá za celú výšku dlhu, preto navrhovateľke nič nebránilo uplatňovať pohľadávku v celej výške voči každému z bývalých manželov osobitne s tým, že v rozsahu splnenia jedného z nich povinnosť druhého zanikne.

Na vyššie uvedenom právnom závere okresného súdu nemenia nič ani závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 113/2007, na ktoré odporkyňa poukázala v odvolaní. Dôvody v ňom uvedené nie sú v žiadnom rozpore s právnymi závermi okresného súdu, ako aj s právnymi závermi Najvyššieho súdu SR v jeho rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 71/97. Práve v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/97 bol predmetom posúdenia prípad, keď zomrel jeden zo spoločných dlžníkov, v dôsledku čoho bol navrhovateľ ako veriteľ oprávnený požadovať splnenie celého dlhu od druhého solidárneho spoludlžníka, a to od manžela nebohého dlžníka s tým, že právne následky pasívnej solidarity spočívajú v tom, že veriteľ je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, t. j. od jedného, niekoľkých alebo všetkých a dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie. Už okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v rozsahu splnenia dlhu jedným zo solidárnych spoludlžníkov povinnosť druhého zanikne, preto v prípade, ak dôjde k zaplateniu pohľadávky v celej výške odporkyňou dlh zanikne, a to aj v rámci dedičského konania po nebohom manželovi odporkyne.

Na záver preto odvolací súd zdôrazňuje, že záväzky manželov vzniknuté za trvania manželstva sú záväzkami solidárnymi, ktorých solidarita vyplýva z Občianskeho zákonníka a z právnej úpravy bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 147 ods. 1 v spojení s § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľ tak má právo domáhať sa zaplatenia celej dlžnej sumy od ktoréhokoľvek manžela s tým, že uhradením veriteľovej pohľadávky jedným z manželov zaniká v uvedenom rozsahu aj veriteľova pohľadávka voči druhému manželovi. Na tomto charaktere pohľadávky nič nemení ani to, že po vzniku pohľadávky došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva tak, ako tomu bolo v prípade odporkyne a jej nebohého manžela, keďže k rozvodu ich manželstva došlo až dňa 10. 01. 2005.

Okresný súd sa preto správne v odôvodnení rozhodnutia zameril len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Okresný súd správne rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania, ak rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní, nakoľko odporkyňa v konaní nebola úspešná. Úspešná bola navrhovateľka, ktorá si náhradu trov konania riadne a včas uplatnila, preto jej okresný súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. . V odvolacom konaní bola opätovne úspešná navrhovateľka, ktorá si uplatnila náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej v texte len „vyhláška“), a to za jeden úkon právnej služby vo výške 237,34 € (vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej) + režijný paušál vo výške 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky), ktoré trovy odvolacieho konania spolu vo výške 245,73 € je odporkyňa povinná nahradiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.